cõtinuatis temporibus aduerſus euꝫ ⁊ ſuos adhuc
feruoribus viuacibus cõfouebãt ⁊ qđ ad reſtitutio
nem ſororis ſue exione grecoꝝ animos non potuit
demulcere in ſuorum ꝓpoſitorũ exordiis magis to
tus ardenter incaluit ⁊ ad mittendũ in grecia gentẽ
ſuã multo nauigio cõquiſito in offenſioneꝫ grecorũ
uiuacibus curis totaliter ãhelauit Sꝫ dic rex priame
quis fatorũ caſus infelix ad tante ĩfelicitatis auda
ciam tue quietis aĩm inſtigauit vt frenare proprios
animi motus tuos licet nõ ſint in boĩs poteſtate per
matura cõſilia minime potuiſſes ⁊ dũ licebat abſtra
heres ab iniquis ꝯſiliis pedẽ tuũ ⁊ ut dũ licebat ſci
uiſſes tuas preteritas diſſimulare iacturasq̃ per tot
annorum curricula forte poterãt obliuione deleri ·
Sane nõ aduertiſti quod vulgariter dici ſolꝫ. ⁊ qđ
pleriſqꝫ hoĩm dicit᷑ accidiſſe· Quia dum ſua ꝯtẽdũt
vindicare dedecora ex creſcentibꝰ malis maioris de
decoris inuoluunt᷑ augmento. Tutiꝰ ergo fuit ei qđ
vulgariter dicit᷑ adherere· Qui bene ſtat nõ feſtinet
ad motum nã qui ſedit in plano nõ habet vnde ca
dat. Voluiſti enĩ te ſubmittere fatis ambiguis ut de
infelici caſu tuo ⁊ finali tuoꝝ excidio te tante urbis
ruinoſa iterata iactura dares futuris gentibꝰ lõgaꝫ
materiã velut delectabiles fabulas recenſendi cũ de
ſiniſtris ſucceſſibꝰ aliorum libenter hoĩm mulceatur
auditus. Sꝫ quid poſtea tibi ⁊ tuis ĩde ſucceſſit pre
ſens narrationis hiſtorie ſeries manifeſtat.

¶ De ꝯſilio deliberato ut paris ĩ greciã deſtinet᷑·

REx igit᷑ Priamꝰ ꝯuocatis oĩbꝰ troie maioribꝰ
in regio ilion eis coactis in vnũ ſic allocutꝰ ẽ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

illos Ecce pro ut de ꝯſilio vrõ ꝓceſſit ãthenor miſ
ſus in greciã ꝓ mea recuperanda ſorore ut odiũ qđ
gerimus apud eos ꝓ belloꝝ ſcãdalis euitandis ſeda
ri poſſit in poſterũ rediit ſicut ſcitis ⁊ qualia obtinu
erit ab ipſis ſiniſtra ⁊ obprobrioſa reſpõſa notũ ẽ.
vobis nõ ꝯſiderãtibꝰ eis dãna tã grauia q̃ nobis in
tulerunt ⁊ tã graues ĩiurias nõ verẽtᷣ. Et o vtinã pe
nitentia ducti ſaltĩ verbo cognoſcerẽt ꝙ male geſſe
rũt. Sꝫ in maioris electõis ſuperbiam eleuati nobis
grauiora minãtᷣ. Abſit ergo ꝙ ſiniſtrãte fortũa nobis
acciderẽt q̃ minãtᷣ. Abſit ẽt ut de tot ſine cã grauiter
ꝯmiſſis ab eis penã debitam non exoluãt p nos cis
diis fauentibus ĩfligendã. Credimꝰ enĩ eis in viribꝰ
nos eẽ potiores munitã ⁊ tutã ciuitatẽ habere ab õ
niũ hoſtiũ inſidiis ꝓfecto ſecurã. Etiã ſi maior ps
hoĩm nobis cõſtitueretᷣ aduerſa. multa enĩ nos potẽ
tia ⁊ multorũ ſtrẽnuitate vigemꝰ militũ ⁊ peditum
pugnandi expertoꝝ diuitiis plẽa q̇dẽ victualiuꝫ co
pia ⁊ indeficientiũ in omnibꝰ futuris neceſſitatibus
abundamus diuitiis exuberaꝰ eximiis ⁊ nihil nobis
ad offendendũ moleſtias ĩgerẽdas nec ad defenden
di ſubſidia deeſſe uidemꝰ. Gratũ ergo mihi uidetᷣ ſi
vobis videtᷣ acceptũ ut aduerſus grecos ĩpos tam
ĩpios hoſtes nr̃os exerceamꝰ ſaltiꝫ in aliquo vires
noſtras ut ſaltem in iſtis aggreſſionis initiis in ter
ras ⁊ partes eoꝝ gentem noſtrã bellicoſis inſultibꝰ
tranſmittamus que in terras eoꝝ ⁊ homĩes eorũdeꝫ
inſidiaꝝ noſtrarũ ignaros repente irruãt maxima e
is ꝯ̇dãna ⁊ detrimenta illaturi priuſq̃ ad eorumꝰ de
fenſiones arma excogitata valeant eleuare. Eſt

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

enim hic caſus vt quilibet noſtrum perſonas ⁊ res ꝓ
prias debeat fortune committere ad reſtaurationē
damnorū noſtrorum ⁊ ad noſtre grauis iniurie ulci
onem. Nec nos terreat ſi greci ipſi aduerſus nos ⁊ p̄
deceſſores noſtros obtinuere victoriā. Nam nō eſt
nouum ut victor a victis multotiens ſuperet᷑. Ver
bis igit᷑ regis ⁊ monitis ōnes aſtantes vnanimiter
annuentes deuoto corde ſe offerunt in ōnibꝰ eoꝝ fa
cultatibus ⁊ perſonis. Propter quod rex priamus
ad eorū oblatōes tā grato corde vulgatas in maio
ris appetitus audaciam ⁊ animoſitatis feruentiā ſu
am aperuit uoluntatem. Sicqꝫ rex ip̄e ī oblationibꝰ
ip̄is exhilaratus immodice recedendi licentiā affec
tuoſis verbis tribuit vnicuiqꝫ remanente rege in ſuo
palacio cum ōnibus filiis ſuis tam veris q̄ꝫ natura
libus tūc exiſtentibus cum eodem. Erat enim ⁊ tunc
hector preſens cum eis qui iam a pannonie partibꝰ
redierat ad ipſius regis imperiū patris ſui quos ō
nes ſic rex facto ſilentio ē verbis talibus alloquutꝰ
Sed anteq̄ꝫ ad verba ip̄a prorumperet lacrimis o
ra rigauit ⁊ inter medios ſingultus ⁊ lacrimas tali
ter uerba ſua profundit. Nūquid ī memoria ueſtra
nō reuoluitis auorum veſtrorum necem ſeruitutem
exione que meretricio more tractat᷑ vobis viuētibꝰ
⁊ in tanta potentia conſtitutis. Dignum ergo erit ⁊
iuſtum vt ad vindictā tāti pudoris vos deberetis
aſſurgere ⁊ totis viribus anhelare. Et ſi nō vltiōē
auorum ipſorum ſaltem in ſatiſfactionē voluntatis
mee qui tanta exinde vexor anguſtia ⁊ innumerabi
libus doloribus inceſſanter cū vos ab ānis teneris

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

educauerim ⁊ dolorũ meorum debetis eſſe ꝑticipes
naturali ⁊ probabili ratione. Et conuerſus ad hec
torem dixit illi. Et tu chariſſime fili hector oīm fra
trum tuoꝝ primogenitus q̄ ⁊ annoꝝ excellētia ⁊ uir
tutis ſtrēnuitate ꝓcedis ceteros fratres tuos hos me
os āplectere monit⁹ ⁊ ꝓceptoꝝ meorum executioneꝫ
animoſus aſſume. Sis ergo tu ſolus princeps ⁊ dux
huius negocii ⁊ vniuerſi tui fratres tibi prorſus o
bediant ⁊ omnes alii regno noſtro ſubiecti qui ī po
tētia tuarum virium noſti domare ſuperbos ⁊ ī tue
animoſitatis audacia cogis flectere ceruicoſos. Ego
enim ab hodie ī antea de eo quod de preſenti nego
cio ſit futurum me totū expolio ⁊ tuis humeris for
tiorib⁹ totum impono quia in tua iuuenili duricia
potens es bella committere ⁊ bellis ſtrennuis preua
lere quod me natura debilis poſſe non patit᷑ cū ad
ſenium iam declinem ⁊ verbis ſuis rege priamo fine
facto hector in vultu quaſi pudoris ⁊ honeſtorum
prolatōe verborū ad regis pri⁹ uerba reſpōdit.

¶ Reſponſio hectoris primogeniti priami.

Chariſſime domine mi rex nunquid eſt hominem
inhumanum arripere pondus ⁊ ꝙ humana de
ſiſtens a natura voluntas de illatis iniuriis paſſim
non appetere vlcionem. Et ſi nosqui tanta nobilita
te vigemus / quorum iniuria minima pudoris eſt /
magni cum perſonarum qualitas iniuriarum quali
tatē minuat ⁊ augmentet ſi vindictā appetim⁹ de īiu
riis nobis illatis nos ſum⁹ degeneres hoīm a natu
ra cū etiā aīalia irracionalia videam⁹ hoc uoto poti
ri. Null⁹ ē ergo īter veſtros filios care pr̄ q̄ de nece

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf